

Feestzangen, ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan der maatschappij Felix Meritis

Willem Hendrik Warnsinck

bron

Willem Hendrik Warnsinck, *Feestzangen, ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan der maatschappij Felix Meritis*. Z.p., 1827

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/warn006fees01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Eerste Zang.

Ten rei, wie, in dit heilig koor,
De schoonste bloemen leest!
Het outer blaakt in heldren gloor,
*Verdiens*te baant zich 't eerespoor;
*Verdiens*te viert haar feest.

Bewaarders van deez' Tempeltinn'!
Gewijde Priesterschaar!
Ten rei! ten rei, met hoogen zin!
En zet den schoonsten lofzang in,
Het plegtig feest is dáár!

Die lofzang rijze, op dankbren toon,
't Verruimde hart ontsneld!
*Verdiens*te praat in al haar schoon,
En siert zich met een lauwerkroon,
Die vijftig zomers telt.

De lauwer groent, de lauwer kraakt,
Als in Dodona's bosch;
En wie voor *Licht* en *Vrijheid* blaakt,
En nooit zijn' rang als mensch verzaakt,
Verschijnt in hoogtijdsdos.

De Stedemaagd, aan 't stroomrijk IJ,
Verheft deez' stichting 't meest,
En kroont deze achtbre Maatschappij,
En groet haar statig hooggetij',
En viert haar Jubelfeest.

Ten rei, wie kunst en kennis schraagt,
En voedt haar hemelvlam!
Geen dag, die voor ons schooner daagt;
De kroon, die hier *Verdiens*te draagt,
Is de eer van Amsterdam.

Tweede Zang.

Strengelt krans en lauwerkroonen
 Uit den rijksten lauwerhof!
Hier, waar al de kunsten wonen,
 Rijz', *Verdiens!* uw roem en lof!
Zingt dien lof, o Bardenscharen!
Zweev' hij op den galm der snaren!
 Nooit verheft gij schooner stof.

Lof en lied moet statig rijzen,
 Op het plegtig hooggetij',
Haar ter eer, wie volken prijzen
 Als de schoonste Maatschappij!
Handel schonk zijn rijke gunsten
Aan dit Heiligdom der kunsten:
 Roem van d'Amstel, pronk van 't IJ!

Voorspoed rees, uit Flevo's plassen,
Schittrend voor der volkren oog;
En te midden van moerassen,
Stegen wanden, zuil en boog.
Niet in weidsche hofportalen
Deed de vlijt haar schatten pralen:
Hier alléén steeg zij zoo hoog.

Hier hebt gij uw priesterscharen,
Hier, Natuur! uw tempelkoor.
Hooger hemel ingevaren,
Meet de blik het zonnespoor;
Dringt het oog, waar ook, op aarde,
Goddlijke Almagt wondren baarde,
In 't geheim dier wondren door.

Hier weêrgalmen nog uw woorden,
Rolt uw taal, *Demosthenes!*
Trilt, gelijk aan Peneus boorden,
Nog uw snaar, *Euripides!*
Ziet *Homeer'* zijn' roem bewaren,
Klinkt het lierspel der *Pindaren*,
Als in de eeuw van *Pericles*.

Tyberstad, vlecht lauwertwijgen!
Bied uw' *Angelo's* de kroon!
Hooger kan de lof niet stijgen,
Hier een' *Rubbens* aangeboón.
Rijk in zegen, mild in gunsten,
Zit de Schutsgod van de kunsten,
Zit hier Phebus zelf ten troon.

Hoor dien zilvertoon der snaren,
Galmend door den tempel heen!
Phebus brengt zijn priesterscharen
In dit heiligdom bijeen.
Mozart's doen hun klanken hooren,
En in deez' gewijde koren
Kroont de roem *verdiens*te alléén!

Derde Zang.

Hier, *Vrijheid!* staan uw feestaltaren;
En wat alom, door woest geweld,
Werd neêrgeveld,
Hier hadt ge uw dienst en priesterscharen.
Hier, in deze achtbre Maatschappij,
Verhief de geest zich grootsch en vrij.

Aan orde, pligt en wet verbonden,
Bleef hier, hoe hoog de nood ook klomm',
Uw heiligdom,
Onschatbre *Vrijheid!* ongeschonden.
Geen boei, gesmeed door vreemd geweld,
Heeft hier de vrije borst beknelde.

Hier kon, in 't prangen der gevaren,
 Toen alles bukde, zonk en viel,
 De vrije ziel
 Haar' onverwrikten stand bewaren.
 De God der *Vrijheid* schonk die kracht;
 Door eendragt wies der zwakken magt.

Vrij bleef de mond en vrij 't geweten:
 Hier mogt het zuchtend Vaderland,
 Bedekt met schand',
 Zich, in zijn kroost, nog roemrijk heeten.
 Hier brak, met heldren gloed en gloor,
 De dageraad der Vrijheid door.

Verlichting! zegen Gods voor de aarde!
 Hier blonk uw luister van omhoog,
 Voor aller oog,
 En 't hart gevoelde uw' schat en waarde;
 En in des Scheppers roem en lof,
 Verhief de geest zich boven 't stof.

Waar duisternis den weg doet missen,
Onwetendheid haar doornen zaait,
En distels maait,
De teelt van schrale wildernissen;
Daar bloeit zij nooit, de schoone plant,
Gekweekt in 't beter Vaderland.

Juicht, Broeders! 't loflied aangeheven!
Hier mogt die plant, voor ons gezigt,
Omglands met licht,
Ons allen rijke vruchten geven.
Juicht, Broeders! heerlijk rijpt het zaad,
Dat door geen' tijd of lot vergaat.

Verlichting! Deugd en Menschenwaarde!
Hier praalt uw glans, en 't goede en schoon
Zit hier ten troon,
Hier, in 't gezegendst oord der aarde:
Triomf! lofwaarde Maatschappij!
Hier blonk dat *Licht*; hier straalt het grootsch en vrij.

Vierde Zang.

Vloeit nu, toonen! klinkt nu, snaren!
Gloed, die aller hart ontbrandt,
Blaker op de feestaltaren!
Vloeit nu, toonen! klinkt nu, snaren!
Barden! zingt het *Vaderland!*

Ja, de parel van Europe,
Groot in luister en waardij,
Onze glorie, vreugd en hope,
Ja, de parel van Europe,
Dierbaar Nederland! zijt gij.

Vrijheid heeft haar tempelkoren,
Hier hare outers opgerigt;
Broeders! doet den lofzang hooren!
Vrijheid heeft haar tempelkoren
Naast des Vorsten troon gesticht.

Heerlijk schiet het *Licht* zijn stralen,
't *Licht*, dat nimmer ondergaat.
Broeders! ziet die glansen pralen!
Heerlijk schiet het *Licht* zijn stralen,
Dáár, waar Nassau's Zetel staat.

Lof den dierbren grond der Vadren,
Door Gods zegen mild be kroond!
't Heiligst vuur doorgloeit onze adren:
Lof den dierbren grond der Vadren!
Grond, waar *Licht* en *Vrijheid* woont.

't Loflied, dat wij dankend zingen,
Tuijt van ons gelukkig lot.
Hooger moet de feesttoon dringen;
't Loflied, dat wij dankend zingen,
Broeders! voere ons hart tot God.

U, Oneindige! Onbegonnen!
U vereert ons nedrig lied:
Maar de lof van duizend zonnen,
U gebragt, o Onbegonnen!
Meldt uw Liefde en Grootheid niet.

Hoor ons, magtig Hemelkoning!
Vader! leid ons door uw hand!
Kroon ons met uw gunstbetooning!
Hoor ons, magtig Hemelkoning!
Zegen VORST en VADERLAND!